

for give vedkommende mere at bestille, har man dog ikke kunnet finde det begrundet at stille ham anderledes end hans Kolleger, saa meget mindre som han til Gengæld har en Assistent til Bistand, hvilket de andre ikke have. — Jeg kommer nu til Nr. 87: Sinds-
 sygeanstaltens Bygningsvæsen. Der er foreslaaet 1,800 Kr. til Opførelse af et nyt Dribhus ved Bordingborg Sindsygeanstalt. Dette Beløb finder Udvalget for højt og foreslaar derfor at lade Bevillingen udgaa. Ved Siden heraf har Udvalget forbeholdt sig sin Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om Opførelsen af en ny Ladebygning sammesteds. Dette Forslag er foranlediget derved, at Bordingborg Sindsygeanstalt ønsker at overtage Driften af de til Anstalten hørende Jorder, som hidtil have været bortforpagtede. Hermed hænger det imidlertid saaledes sammen, at i Fjor, da der foreslagdes os et Lovforslag om Udbidelse af denne Sindsygeanstalt, var det af Regeringen foreslaaet, at i Forbindelse med, at Anstalten selv overtog Driften af sine Jorder, skulde der indrettes en Avlsgaard, hvor man kunde beskæftige de mere rolige Patienter, en Anbringelsesmaade for slige Sindsyge, som mentes at ville være heldig. Til Genemførelse heraf forlangtes en Bevilling paa 90,000 Kr. Det derom nedsatte Folketingsudvalg kom imidlertid til det Resultat, at de Jordele, som kunde ventes af en slig Avls-
 gaards Opførelse, vilde ikke være i Samklang med Bekostningen, og man vedtog derfor at udstemme Forslaget. Derimod udtaltes det i Betænkningen, at man havde ikke noget imod, at Sindsygeanstalten selv overtog Driften af sit Areal og derved saa vidt mulig beskæftigede Patienterne, hvorefter det hedder: Man formener, at Anstalten vil være i Stand til efterhaanden af sit aarlige Budget at opføre de nødvendige Bygninger til Lader, Bogremisser og deslige. Det er følgende i Henhold til den her i Fjor af Tinget og af hele Lovgivningsmagten truffne Afgørelse, at man i Udvalget har ment, at Forslaget om nu at bevilge 9,500 Kr. til Opførelse af en Ladebygning paa Bordingborg Anstalt maatte nægtes. Men efter at Konferencen med den højtærede Minister har fundet Sted, har han underrettet Udvalget om, at han vil fremkomme med yderligere Oplysninger om dette Spørgsmaal inden 3dje Behandling, og i Henhold hertil har da Udvalget indskrænket sig til paa dette Stadium at forbeholde sig sin Stilling i Stedet for at foreslaa Beløbet nægtet. — Yderligere er der med Hensyn til de under Justitsministeriet hørende Paragraffer ikke Anledning for mig til at bemærke.

Krabbe: Der er under Nr. 80 stillet et Endringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og som derfor ikke trænger til yderligere anbefaling; men jeg vilde gerne ved en lille Sagttagelse og Bemærkning give mit Bidrag til, at den Rytte, som tilstgtes ved den foreslaaede Foranstaltning, maa blive saa fylldig som muligt. Forslaget gaar ud paa at bevilge tilsammen 1,500 Kr. til den Foranstaltning, at Strafferegistrene, i Stedet for som nu at føres paa Gerningsstedets Jurisdiktion, blive at føre paa Fødestedets Jurisdiktion. I Betænkningen er den motiveret nærmest ved det Ophold, som Straffattesterne Indhentelse forvolder Undersøgelsen. Dette rammer egentlig talt ikke ganske. Det er nemlig ikke Straffattesterne Indhold, der giver Forsinkelsen, men Efterfølgningen af Domsakterne. Naar Undersøgelsen er kommen paa det Punkt, at Forhørsdommeren har en Mening om, at der foreligger en strafbar Forseelse, hvilket jo i de fleste Tilfælde vil være meget tidligt, vil han fornøftigvis straks indkalde Straffattesterne, og de ville i Reglen indkomme, inden Undersøgelsen sluttes; saa de Tilfælde, hvor der kommer et Ophold af Forhøret ved Indhentelsen af Straffattesterne, egentlig ikke ere mange. Derimod er der hyppig et stort Tidsspilde ved at faa Akterne. Sagen er den, at der slet ingen Regler findes for, hvor Domsakterne skulle være henne. Noogle Steder blive de paa det sidste Gerningsstedes Jurisdiktion, andre Steder sendes de derfra ind til vedkommende Amt; i andre Tilfælde igen kunne de i Anledning af en Undersøgelse, som ikke fører til Domsag, være sendte til en Jurisdiktion, der ikke kendes som Ihændehaver af dem, fordi den ikke er Straffested. Det sker jævnligt, at der for at finde Domsakterne maa korresponderes gennem en halv Snæs Jurisdiktioner og Amter, og dette medfører naturligvis Tidsspilde.

Den Bemærkning, jeg gerne vilde gøre, er da en Højtstilling til den højtærede Justitsminister om, at der samtidigt med, at Stedet for Strafferegistrenes Førelse forandres, maatte træffes Foranstaltninger til, at ogsaa Akterne komme til Fødestedets Jurisdiktion. Og herved er endvidere en lille Ting at bemærke. Det træffer selvfølgelig hyppigt, at flere Personer dømmes under samme Sag, og at Domsakten saaledes vedrører flere Personer. Naar der saa er overgaaet dem tidligere Straffedomme, blive Domsakterne for forskellige Personer hobebede sammen og vedblive at følges ad. Dette er en meget uhenigtsmæssig Fremgangsmaade og vil staa i Strid med, at man nu søger at